

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

24. září 2019*

„Odrůdová práva – Řízení o prohlášení neplatnosti – Odrůda jablek Cripps Pink – Články 10 a 116 nařízení (ES) č. 2100/94 – Novost – Období trvání odchylky – Pojem ‚použití odrůdy‘ – Obchodní hodnocení – Článek 76 nařízení (ES) č. 874/2009 – Důkazy předložené opožděně u odvolacího senátu – Důkazy předložené poprvé u Tribunálu“

Ve věci T-112/18,

Pink Lady America LLC, se sídlem v Yakima, Washington (Spojené státy), původně zastoupená R. Mannem a S. Travaglio, dále R. Mannem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Odrůdovému úřadu Společenství (OÚS), zastoupenému M. Ekvadem, F. Mattinou a M. Garcia Monco-Fuentem, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž další účastníci řízení před odvolacím senátem OÚS, vystupující jako vedlejší účastnice v řízení před Tribunálem, je

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), se sídlem v South Perth (Austrálie), zastoupená T. Bouvetem a L. Romestant, advokáty,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí odvolacího senátu OÚS ze dne 14. září 2017 (věc A 007/2016) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi WAAA a Pink Lady America,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, I. S. Forrester (zpravodaj) a E. Perillo, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Dragan, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé soudní kanceláři Tribunálu dne 23. února 2018,

s přihlédnutím k vyjádření OÚS k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 24. května 2018,

s přihlédnutím k vyjádření vedlejší účastnice k žalobě došlému soudní kanceláři Tribunálu dne 28. května 2018,

* Jednací jazyk: angličtina.

po jednání konaném dne 14. května 2019,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 29. srpna 1995 právní předchůdce Western Australian Agriculture Authority (WAAA, úřad pro zemědělství Západní Austrálie), Department of Agriculture and Food Western Australia (Odbor pro zemědělství a výživu Západní Austrálie, dále jen „Odbor“) podal žádost o odrůdové právo Společenství u Odrůdového úřadu Společenství (OÚS) na základě nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. 1994, L 227, s. 1; Zvl. vyd. 03/16, s. 390, dále jen „základní nařízení“). Rostlinnou odrůdou, pro niž tímto bylo odrůdové právo žádáno, je odrůda Cripps Pink, jež je odrůdou jablek náležejících k druhu *Malus Domestica Borkh.* Předmětnou odrůdu vyšlechtil John Cripps (dále jen „šlechtitel“), výzkumník v oddělení „Botanický průmysl“ Odboru, a to zkřížením odrůd Golden Delicious a Lady Williams.
- 2 Ve formuláři žádosti o odrůdové právo Společenství bylo uvedeno, že k prvnímu uvedení jabloní Cripps Pink na trh v Evropské unii došlo v roce 1994 ve Francii a k prvnímu uvedení na trh mimo Unii, konkrétně v Austrálii, došlo v roce 1988.
- 3 Dne 12. března 1996 informoval OÚS zástupce Odboru o tom, že odrůda Cripps Pink nesplňuje podmínku novosti ve smyslu článku 10 základního nařízení.
- 4 V červenci 1996 Odbor vysvětlil, že rok 1988 měl být považován za datum „první experimentální výsadby v Austrálii“. Odbor v tomto ohledu uvedl, že relevantním datem podle článku 10 základního nařízení byl červenec 1992, kdy byly jabloně Cripps Pink uvedeny na trh ve Spojeném království pod obchodním názvem Pink Lady.
- 5 Dne 15. ledna 1997 udělil OÚS odrůdové právo Společenství č. 1640 k odrůdě Cripps Pink.
- 6 Dne 26. června 2014 podala žalobkyně, společnost Pink Lady America LLC, návrh na prohlášení neplatnosti odrůdového práva Společenství k odrůdě Cripps Pink podle článku 20 základního nařízení, v němž zdůraznila, že dotčené odrůdové právo Společenství nesplňuje podmínky novosti stanovené v článku 10 téhož nařízení. Dne 19. září 2016 OÚS zamítl rozhodnutím č. NN 17 návrh žalobkyně na prohlášení neplatnosti.
- 7 Dne 18. listopadu 2016 podala žalobkyně u odvolacího senátu OÚS odvolání, v němž se dovolávala nesprávného posouzení skutkového stavu a důkazů ze strany OÚS, a tak žádala odvolací senát, aby změnil rozhodnutí č. NN 17 ze dne 19. září 2016 a prohlásil, že dotčené odrůdové právo Společenství je od samého počátku neplatné z důvodu nedostatku novosti na základě čl. 10 odst. 1 základního nařízení. Podpůrně se žalobkyně domáhala, aby bylo odrůdové právo Společenství prohlášeno za neplatné od samého počátku z důvodu nedostatku novosti na základě čl. 10 odst. 1 písm. b) základního nařízení, ve spojení s článkem 116 téhož nařízení.
- 8 Rozhodnutím A 007/2016 ze dne 14. září 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolací senát zamítl odvolání žalobkyně jako neopodstatněné, když měl zejména za to, že žalobkyně nepředložila důkazy, že odrůda Cripps Pink byla prodávána nebo odevzdána jiným osobám mimo území Unie šlechtitelem nebo s jeho souhlasem k jejímu použití před 29. srpnem 1989.

- 9 Odvolací senát měl v podstatě zaprvé za to, že je třeba použít čl. 10 odst. 1 písm. b) základního nařízení, pokud jde o určení období trvání odchylky pro prodeje nebo odevzdání uskutečněné mimo území Unie (bod II B 3 napadeného rozhodnutí), zadruhé, že různé důkazy prokazují, že zkoušky pro účely obchodního hodnocení byly provedeny, které však nemohou být s ohledem na čl. 10 odst. 1 základního nařízení považovány za použití sporné odrůdy ve smyslu tohoto ustanovení (body II B 8 až 10 napadeného rozhodnutí), a konečně zatřetí, že existují faktury školky Olea Nurseries, které dokládají, že tato školka prodávala odrůdu Cripps Pink v roce 1985, ale že žádný důkaz neumožňuje dovodit, že tyto prodeje byly uskutečněny se souhlasem šlechtitele, jelikož důkazy naopak prokazovaly, že dotčená odrůda byla předána pouze pro účely zkoušek (body II B 10 až 12 napadeného rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- napadené rozhodnutí zrušil,
 - zrušil odrůdové právo Společenství č. 1640 k odrůdě Cripps Pink z důvodu nedostatku novosti na základě článků 10 a 20 základního nařízení,
 - uložil OÚS a vedlejší účastníci náhradu nákladů řízení.
- 11 OÚS navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení vynaložených OÚS.
- 12 Vedlejší účastnice navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A. K přípustnosti návrhu směřujícího ke zrušení odrůdového práva Společenství č. 1640 uděleného k odrůdě Cripps Pink

- 13 Druhým bodem návrhových žádání se žalobkyně domáhá, aby Tribunál prohlásil odrůdové právo Společenství č. 1640 udělené k odrůdě Cripps Pink za neplatné od samého počátku.
- 14 V tomto ohledu je třeba připomenout, že cílem žaloby podané k Tribunálu je přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OÚS ve smyslu článku 73 základního nařízení. Z toho vyplývá, že Tribunál nemá pravomoc přezkoumávat legalitu rozhodnutí přijatých nižšími instancemi OÚS, a tudíž ani pravomoc je jejich zrušení či změně.
- 15 V důsledku toho musí být druhý bod návrhových žádání směřující ke zrušení odrůdového práva Společenství č. 1640 uděleného k odrůdě Cripps Pink prohlášen za nepřipustný.

B. K věci samé

- 16 Na podporu prvního bodu návrhových žádání směřujícího ke zrušení napadeného rozhodnutí vznáší žalobkyně dva žalobní důvody. V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil ustanovení článku 10 ve spojení s článkem 20 základního nařízení, jakož i článek 116 uvedeného nařízení, když v podstatě shledal, že odrůda Cripps Pink splňovala podmínku novosti v okamžiku, kdy bylo k této odrůdě uděleno odrůdové právo Společenství. V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že odvolací senát porušil článek 76 základního nařízení, obecné zásady právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti, jakož i čl. 50 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 874/2009 ze dne 17. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k základnímu nařízení, pokud jde o řízení před OÚS (Úř. věst. 2009, L 251, s. 3), když prohlásil důkazy předložené opožděně žalobkyní v průběhu správního řízení za nepřipustné. Žalobkyně dále navrhuje, aby Tribunál připustil důkazy, které nebyly předloženy v průběhu správního řízení.

1. K prvnímu žalobnímu důvodu

- 17 Na podporu prvního žalobního důvodu žalobkyně v první řadě tvrdí, že odvolací senát nesprávně použil čl. 10 odst. 1 písm. a) základního nařízení. V druhé řadě má za to, že odvolací senát nesprávně vycházel z mezinárodní úmluvy o odrůdových právech ze dne 2. prosince 1961 (dále jen „úmluva UPOV“), v revidovaném znění ze dne 19. března 1991, za účelem uplatnění ustanovení tohoto článku. V třetí řadě zpochybňuje posouzení podmínky novosti ve smyslu čl. 10 odst. 1 základního nařízení provedené odvolacím senátem.

a) K použití čl. 10 odst. 1 písm. a) základního nařízení

- 18 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát nesprávně použil šestiletou dobu trvání odchylky na obchodní činnosti na území Unie, jež je stanovena v článku 116 základního nařízení, když předtím nepřihlédl k čl. 10 odst. 2 základního nařízení; odchylka stanovená v článku 116 základního nařízení se podle čl. 10 odst. 2 základního nařízení může použít, „pouze jakmile si šlechtitel ponechá výhradní právo nakládat s těmito i ostatními složkami odrůdy a neuskuteční další odevzdání“, což musí navíc dotýčný šlechtitel prokázat.
- 19 OÚS, podporovaný vedlejší účastníci, s touto argumentací nesouhlasí.
- 20 Na úvod je třeba připomenout, že podle článku 6 základního nařízení se odrůdová práva Společenství udělí odrůdám, které jsou odlišné, uniformní, stálé a nové. Podle čl. 10 odst. 1 tohoto nařízení, upravujícího kritérium novosti, se na šlechtitele odrůdy vztahuje období trvání odchylky, během něhož může uskutečňovat prodeje nebo odevzdání, aniž by tím byla ohrožena novost odrůdy. Délka tohoto období trvání odchylky se liší podle toho, zda k převodům odevzdání došlo na území Unie, nebo mimo něj.
- 21 Článek 10 odst. 1 základního nařízení v tomto ohledu stanoví:

„1. Odrůda se považuje za novou, pokud v den podání žádosti stanovený podle článku 51 byly složky odrůdy popřípadě sklizený materiál této odrůdy prodávány šlechtitelem nebo se souhlasem šlechtitele ve smyslu článku 11 nebo odevzdány jiným způsobem k použití odrůdy jiné osobě:

- a) na území Společenství nejvýše jeden rok,
- b) mimo území Společenství nejvýše čtyři roky, v případě dřevin či révy nejvýše šest let.“

22 Článek 116 odst. 1 základního nařízení stanoví:

„Odchylně od čl. 10 odst. 1 písm. a) a aniž je dotčen čl. 10 odst. 2 a 3, se odrůda považuje za novou také tehdy, pokud složky odrůdy nebo sklizený materiál byly prodávány nebo jiným způsobem předávány k užívání odrůdy jiné osobě šlechtitelem nebo s jeho souhlasem nejvýše čtyři roky, u odrůd vinné révy a dřevin nejvýše šest let před vstupem tohoto nařízení v platnost na území Společenství, pokud je žádost podána do jednoho roku po výše uvedeném dni.“

23 Článek 118 základního nařízení zní:

„1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Články 1, 2, 3 a 5 až 29, jakož i články 49 až 106 se použijí ode dne 27. dubna 1995 [...]“

24 Datum, které je třeba zohlednit pro účely použití článku 10 ve spojení s článkem 116 základního nařízení, je tedy 1. září 1994, tj. datum zveřejnění základního nařízení v *Úředním věstníku*.

25 Účinkem článku 116 základního nařízení je prodloužení období trvání odchylky, které je stanoveno v čl. 10 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení, z jednoho roku před podáním žádosti o odrůdové právo na čtyři, či dokonce šest let, pokud jde o dřeviny, před datem vstupu základního nařízení v platnost. Datem, které bylo třeba zohlednit v projednávané věci, bylo tedy 1. září 1988 pro prodeje a odevzdání na území Unie.

26 Pokud jde o období trvání odchylky pro prodeje a odevzdání uskutečněné mimo území Unie, které je stanoveno v čl. 10 odst. 1 písm. b) základního nařízení, je třeba konstatovat, že toto ustanovení není dotčeno článkem 116 uvedeného nařízení.

27 V projednávané věci ze spisu vyplývá, že žádost o odrůdové právo Společenství byla právní předchůdkyní vedlejší účastnice podána dne 29. srpna 1995.

28 Byla tudíž podána v období jednoho roku po vstupu základního nařízení v platnost.

29 Odvolací senát tedy správně v bodech II B 2 a 3 napadeného rozhodnutí shledal, že se v projednávané věci mají použít dvě období, a to zaprvé období šesti let před vstupem základního nařízení v platnost pro prodeje a odevzdání na území Unie a zadruhé období šesti let před podáním žádosti pro prodeje nebo odevzdání mimo toto území.

30 Odvolací senát přitom v bodě II B 4 napadeného rozhodnutí konstatoval, že nebyl předložen žádný důkaz, který by prokázal, že prodeje nebo odevzdání byly uskutečněny šlechtitelem nebo s jeho souhlasem na území Unie více než šest let před vstupem základního nařízení v platnost. Ze spisu totiž vyplývá, že k prvnímu uvedení odrůdy jabloní Cripps Pink na území Unie došlo v roce 1992 ve Spojeném království.

31 Jak vyplývá z bodu II B 4 napadeného rozhodnutí, odvolací senát tedy nepochybil, když se omezil na posouzení dopadu důkazů předložených žalobkyní s ohledem na čl. 10 odst. 1 písm. b) základního nařízení na otázku, zda složky odrůdy nebo sklizený materiál odrůdy byly prodány nebo odevzdány šlechtitelem nebo s jeho souhlasem ve smyslu článku 11 uvedeného nařízení k použití odrůdy mimo území Unie před 29. srpnem 1989.

32 Tento závěr není zpochybněn argumentací žalobkyně, podle níž odvolací senát mohl použít období trvání odchylky až po přezkoumání, zda si šlechtitel zachoval své výhradní právo na odevzdání ve smyslu čl. 10 odst. 2 základního nařízení.

33 Je třeba připomenout, že čl. 10 odst. 2 základního nařízení stanoví:

„2. Odevzdání složek odrůdy úřednímu subjektu na základě zákonných úprav nebo jiné straně na základě smlouvy nebo zvláštních právních vztahů k výhradnímu účelu produkce, množení, úpravy nebo skladování se nepovažuje za odevzdání jiné osobě ve smyslu odstavce 1, jakmile si šlechtitel ponechá výhradní právo nakládat s těmito i ostatními složkami odrůdy a neuskuteční další odevzdání. Použijí-li se však složky odrůdy k výrobě hybridních odrůd opakovaně a koná-li se odevzdání složek odrůdy nebo sklizeného materiálu, považuje se toto odevzdání složek odrůdy jako odevzdání ve smyslu odstavce 1.

Odevzdání složek odrůdy společností ve smyslu čl. 58 odst. 2 Smlouvy jiné společnosti tohoto druhu se rovněž nepovažuje za odevzdání třetí straně, pokud jedna z nich úplně patří straně jiné nebo obě patří úplně třetí společnosti tohoto druhu a pokud se neuskuteční další odevzdání. Toto ustanovení se nevztahuje na družstva. Toto ustanovení se nevztahuje na družstva.“

34 Cílem tohoto ustanovení je tedy upřesnit okolnosti, za kterých některé právní situace spadají nebo nespádají pod pojem odevzdání k použití odrůdy ve smyslu čl. 10 odst. 1 základního nařízení. Na rozdíl od toho, co patrně tvrdí žalobkyně, se tedy nejedná o kumulativní podmínky, které musí být splněny k tomu, aby mohlo být odevzdání považováno za neanulující novost.

35 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nejde o žádnou ze situací uvedených v čl. 10 odst. 2 základního nařízení a že žalobkyně nepředložila žádný argument na podporu toho, že se o některou z těchto situací jedná, odvolací senát správně toto ustanovení nepoužil. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že argumentace žalobkyně, podle níž odvolací senát nesprávně použil čl. 10 odst. 1 písm. a) základního nařízení, musí být odmítnuta.

b) K výkladu článku 10 základního nařízení s ohledem na úmluvu UPOV v revidovaném znění ze dne 19. března 1991

36 Žalobkyně odvolacímu senátu vytýká, že vyložil článek 10 základního nařízení v souladu s článkem 6 úmluvy UPOV v revidovaném znění ze dne 19. března 1991. Podle žalobkyně měl přitom odvolací senát vzhledem k tomu, že k prodejem jabloní Cripps Pink došlo před vstupem základního nařízení a tohoto znění úmluvy UPOV v platnost, vycházet z úmluvy UPOV v revidovaném znění ze dne 23. října 1978, které nezmiňuje účel použití odrůdy.

37 OÚS a vedlejší účastnice s těmito argumenty nesouhlasí.

38 V první řadě je nutno konstatovat, že argumentace žalobkyně vede k tvrzení, že při použití čl. 10 odst. 1 základního nařízení bylo třeba odhlédnout od slov „k použití odrůdy“, která jsou uvedena v tomto ustanovení.

39 Taková argumentace nemůže obstát, jelikož odvolací senát i Tribunál mají povinnost plně a úplně použít ustanovení základního nařízení.

40 V druhé řadě je třeba připomenout, že v bodě 29 odůvodnění základního nařízení je uvedeno, že „[...] toto nařízení bere v úvahu stávající mezinárodní úmluvy například Mezinárodní úmluvu na ochranu nových odrůd rostlin (úmluva UPOV) [...]“, kterou je v projednávané věci úmluva UPOV v revidovaném znění ze dne 19. března 1991, a že za předpokladu, že odvolací senát z ní vycházel, bylo by třeba dospět k závěru, že tak učinil právem.

- 41 Je však třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádný odkaz na jakoukoliv verzi úmluvy UPOV. Naopak z bodu II B napadeného rozhodnutí, nadepsaného „K věci samé“, jasně vyplývá, že odvolací senát založil své posouzení podmínky novosti odrůdy Cripps Pink pouze na článku 10 základního nařízení.
- 42 Argumentace žalobkyně tudíž vychází z nesprávného výkladu napadeného rozhodnutí, a musí být tedy odmítnuta.

c) K posouzení odvolacího senátu týkajícímu se podmínky novosti

1) Úvodní poznámky k důkaznímu břemenu v řízení o prohlášení neplatnosti

- 43 Na úvod je třeba připomenout, že podle článku 6 základního nařízení se odrůdová práva Společenství udělí odrůdám, které jsou odlišné, uniformní, stálé a nové.
- 44 Článek 10 odst. 1 základního nařízení stanoví podmínky, za kterých musí být odrůda považována za novou.
- 45 Soudní dvůr upřesnil, že podmínky – včetně těch, které souvisejí zejména s novostí – stanovené v článku 6 základního nařízení představují podmínky *sine qua non* pro přiznání ochrany Společenství. Pokud tedy nejsou tyto podmínky splněny, přiznaná ochrana je protiprávní a je v obecném zájmu, aby byla prohlášena za neexistující od samého počátku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. května 2015, Schröder v. OÚS, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 52).
- 46 Je třeba připomenout, že podle čl. 20 odst. 1 písm. a) základního nařízení prohlásí OÚS odrůdové právo Společenství neplatným, pokud zjistí, že při udělení odrůdového práva Společenství nebyly splněny podmínky uvedené v člancích 7 nebo 10 tohoto nařízení.
- 47 Kromě toho podle čl. 53a odst. 2 nařízení č. 874/2009 musí být žádost o zahájení řízení o prohlášení neplatnosti nebo zrušení podle článků 20 a 21 základního nařízení podaná OÚS doložena důkazy a skutečnostmi, které vyvolávají vážné pochybnosti o platnosti právního nároku.
- 48 V tomto kontextu musí žalobkyně, která požaduje prohlášení odrůdového práva Společenství neplatným, předložit podstatné důkazy a skutkové poznatky, které mohou vyvolat vážné pochybnosti o legalitě přiznání odrůdového práva uděleného na základě přezkoumání a zkoušení stanovených v člancích 54 a 55 uvedeného nařízení (rozsudky ze dne 21. května 2015, Schröder v. OÚS, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 57, a ze dne 23. listopadu 2017, Aurora v. OÚS – SESVanderhave (M 02205), T-140/15, EU:T:2017:830, bod 58).
- 49 Bylo tedy na žalobkyni, aby na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti předložila podstatné důkazy a skutkové poznatky, které mohly u OÚS vyvolat vážné pochybnosti o legalitě přiznání odrůdového práva v projednávané věci.
- 50 I když je namístě si klást otázku, zda v projednávané věci důkazy předložené žalobkyní na podporu jejího návrhu na prohlášení neplatnosti mohly vyvolat vážné pochybnosti o legalitě ochrany přiznané vedlejší účastníci, je nicméně nutno konstatovat, že OÚS připustil, že existují vážné pochybnosti, které mohou odůvodnit nové přezkoumání odrůdy Cripps Pink prostřednictvím řízení o prohlášení neplatnosti, a zahájil kontradiktorní řízení. Takové posouzení přípustnosti návrhu na prohlášení neplatnosti mimoto nemá vliv na možnost OÚS či odvolacího senátu následně zamítnout návrh ve věci samé.

- 51 Kromě toho je třeba připomenout, že článek 76 základního nařízení stanoví, že v řízení před OÚS zjistí OÚS skutkový stav z moci úřední, v míře v jaké je předmětem přezkumu stanoveného v člancích 54 a 55 téhož nařízení.
- 52 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že se článek 76 základního nařízení použije na řízení o prohlášení neplatnosti před odvolacím senátem (rozsudek ze dne 21. května 2015, Schröder v. OÚS, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 46).
- 53 OÚS má širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o prohlášení neplatnosti odrůdového práva ve smyslu článku 20 základního nařízení, kterou vykonává na základě důkazů, jež před ním byly předloženy osobou navrhuující prohlášení neplatnosti, a jak bylo připomenuto v bodě 46 výše, musí prohlásit odrůdové právo Společenství neplatným, pokud zjistí, že při udělení dotyčného odrůdového práva Společenství nebyly splněny podmínky uvedené v člancích 7 nebo 10 základního nařízení.
- 54 Výkon této pravomoci však není vyňat ze soudního přezkumu. Je totiž třeba podotknout, že článek 73 základního nařízení stanoví, že Tribunál má posuzovat legalitu rozhodnutí odvolacích senátů OÚS tak, že přezkoumá, jak odvolací senáty použily unijní právo s ohledem zejména na skutkové okolnosti, které byly uvedeným senátům předloženy. Tribunál tak může provést celkový přezkum legality rozhodnutí odvolacích senátů OÚS a v případě potřeby zkoumat, zda tyto senáty provedly správné právní posouzení skutkového stavu sporu, nebo zda posouzení skutkových okolností, které byly předloženy zmíněným senátům, není stíženo vadou (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2012, Brookfield New Zealand a Elaris v. OÚS a Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, body 39 a 40 a citovaná judikatura).
- 55 Z judikatury sice vyplývá, že pokud jsou skutková zjištění a posouzení skutkového stavu provedená odvolacím senátem výsledkem komplexního posouzení, jež spadá do oblasti botaniky nebo genetiky, vyžadujícího odborné zkušenosti nebo zvláštní vědecké či technické znalosti, přezkum Tribunálu může být přezkum zjevného pochybení [rozsudky ze dne 15. dubna 2010, Schröder v. OÚS, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 77, a ze dne 19. listopadu 2008, Schröder v. OÚS (SUMCOL 01), T-187/06, EU:T:2008:511, body 59 až 63]. O takovou situaci se však v projednávané věci nejedná.
- 56 Vzhledem k tomu, že zkoumání otázky novosti dotčené v projednávané věci nevyžaduje odborné zkušenosti nebo zvláštní technické znalosti, z judikatury uvedené v bodě 55 výše vyplývá, že Tribunál provádí plný nebo úplný přezkum legality (rozsudky ze dne 15. dubna 2010, Schröder v. OÚS, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 77, a ze dne 19. listopadu 2008, SUMCOL 01, T-187/06, EU:T:2008:511, bod 65).

2) K posouzení podmínky novosti ve vztahu k prodejům nebo odevzdání uskutečněným mimo území Unie

- 57 Úvodem je třeba konstatovat, že žalobkyně, která navrhovala prohlášení neplatnosti odrůdového práva Společenství uděleného k odrůdě Cripps Pink, měla povinnost předložit důkazy umožňující odvolacímu senátu dospět k závěru, že podmínka novosti nebyla při udělení uvedeného odrůdového práva splněna.
- 58 Kromě toho, jak již bylo uvedeno v bodě 34 výše, jelikož funkcí čl. 10 odst. 2 základního nařízení je pouze upřesnit podmínky, za kterých některé druhy odevzdání nepředstavují odevzdání „jiné osobě“, nemůže žalobkyně tvrdit, že podmínky uvedené v tomto musí být splněny v každém případě, aby prodej nebo odevzdání neanulovaly novost. K tomu, aby prodej nebo odevzdání uskutečněné mimo území Unie před obdobím trvání odchylky neanulovaly novost, stačí podle čl. 10 odst. 1 základního nařízení, že k prodejům či odevzdání šlechtitelem nebo s jeho souhlasem jiné osobě nedošlo „k použití odrůdy“, což je odlišná podmínka od těch, jež jsou uvedeny v čl. 10 odst. 2 téhož nařízení.

- 59 V projednávané věci je tedy třeba přezkoumat, zda ve světle důkazů předložených účastníky řízení dospěl odvolací senát správně k závěru, že nedošlo k prodejm či odevzdání šlechtitelem nebo s jeho souhlasem jiné osobě k obchodnímu použití dotčené odrůdy před 29. srpnem 1989.
- 60 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že odvolací senát nesprávně posoudil důkazy, které mu byly předloženy.
- 61 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že z místopřísežného prohlášení šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 vyplývá, že v roce 1984 v rámci programu výběru jablek vybral tento šlechtitel odrůdy Pink Lady a Sundowner pro další zkoušky. Toto svědectví je podepřeno soudobým dokumentem, a sice memorandem nazvaným „Apple breeding program“, které šlechtitel předal dne 3. září 1984 odpovědnému pracovníkovi oddělení „Botanický výzkum“ Odboru. V tomto memorandu šlechtitel v této souvislosti požadoval udělení souhlasu k tomu, aby odrůdy Pink Lady a Sundowner byly zpřístupněny v odvětví průmyslu „k důkladnějším zkouškám a posouzení v obchodních podmínkách“.
- 62 Z místopřísežného prohlášení šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 rovněž vyplývá, že ručně psané poznámky, které se objevují v memorandu ze dne 3. září 1984, odrážejí výsledek jeho setkání s odpovědným pracovníkem oddělení „Zahradnictví“ Odboru dne 3. dubna 1985, během něhož proběhla diskuze o obsahu uvedeného memoranda. Z místopřísežného prohlášení šlechtitele zejména vyplývá, že poznámka „Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released“ (dvě odrůdy, Sundowner a Pink Lady ke zpřístupnění) znamená, že jeho žádost o zpřístupnění uvedených odrůd v odvětví průmyslu „k důkladnějším zkouškám a posouzení v obchodních podmínkách“ byla schválena.
- 63 Kromě toho, pokud jde o odevzdání do školek Olea Nurseries a How Green Nursery, k nimž údajně došlo v roce 1985, předložila vedlejší účastnice během správního řízení dva dopisy zaslané šlechtitelem dne 31. května 1985 těmto dvěma školkám. Prostřednictvím těchto dopisů šlechtitel informoval uvedené školky o tom, že v zimě bude k dispozici několik naroubovaných stromů odrůd Sundowner a Pink Lady a že by mohly mít zájem je obdržet, „aby měly zdroj roubů a mohly vypěstovat stromy za účelem jejich prodeji pěstitelům ovoce, pokud by Odbor doporučil jejich výsadbu komerčními ovocnými sady“. Šlechtitel navíc ve svém místopřísežném prohlášení ze dne 6. srpna 2015 vysvětlil, že v srpnu 1985 rozeslal „ke zkouškám a hodnocení 12 stromů Cripps Pink a 12 stromů Cripps Red“ školkám Olea Nurseries a How Green Nursery a osmi pěstitelům ovocných stromů a že jeho úmyslem bylo posoudit výkonnost odrůd „v jiném prostředí než ve výzkumné stanici“.
- 64 Konečně z místopřísežného prohlášení šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 a bulletinu Odboru č. 4169, nazvaného „Apple varieties for Western Australia orchards“ (Odrůdy jablek pro ovocné sady v Západní Austrálii), vyplývá, že Odbor doporučil odrůdu Cripps Pink pěstitelům ovocných stromů až v listopadu 1990.
- 65 Obsah dopisů zaslaných školkám, posuzovaný samostatně, tedy zajisté neumožňuje dospět k závěru, jak tvrdí odvolací senát v napadeném rozhodnutí, že dotčená odrůda byla zpřístupněna pouze pro účely zkoušek. Nicméně výše popsané důkazy vzaty jako celek potvrzují, že k odevzdáním uskutečněným v roce 1985 došlo „pro účely zkoušek a hodnocení“.
- 66 Dále je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že důkazy odkazují na obchodní zkoušky, a nikoliv na botanické zkoušky, není relevantní. V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že čl. 10 odst. 1 základního nařízení se týká konkrétně „použití odrůdy“.
- 67 Bylo judikováno, že jelikož odevzdání pro účely zkoušek odrůdy neimplikuje prodej nebo odevzdání jiné osobě k použití odrůdy, neanuluje novost ve smyslu článku 10 základního nařízení [rozsudek ze dne 11. dubna 2019, Kiku v. OÚS – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova), T-765/17, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2019:244, bod 74].

- 68 Je třeba dovodit, že z této judikatury vyplývá, že se pojem „použití“ odrůdy ve smyslu čl. 10 odst. 1 základního nařízení vztahuje na použití za účelem dosažení zisku, jak to dále potvrzují ustanovení základního nařízení týkající se smluvních užívacích práv, ale naopak vylučuje komerční zkoušky, jejichž účelem je hodnotit odrůdy v obchodních podmínkách na různých druzích půdy a v různých zemědělských systémech za účelem určení jejich hodnoty pro zákazníky.
- 69 Odvolací senát tudíž nepochybil, když odkázal na své rozhodnutí ze dne 2. prosince 2008 ve věci A 009/2008, ve kterém uvedl, že pro účely článku 10 základního nařízení je důležité, že „existuje zjevná touha uskutečňovat prodeje“. Z toho vyplývá, že argumentace žalobkyně, podle níž se odvolací senát neprávem dovolával tohoto rozhodnutí k odmítnutí důkazní hodnoty jí předložených důkazů, musí být odmítnuta.
- 70 Dále je třeba konstatovat, že jak uvedla vedlejší účastnice během jednání před odvolacím senátem, účelem „komerčních zkoušek“ v projednávané věci bylo hodnocení odrůd v obchodních podmínkách na různých druzích půdy a v různých zemědělských systémech, za účelem určení jejich hodnoty pro zákazníky. Zkoušky tak umožňovaly kontrolu výkonnosti předmětné odrůdy za mnohem reprezentativnějších terénních podmínek, provést posouzení během celého vegetačního cyklu a poskytnout pěstitelům více údajů o výkonnosti.
- 71 Tato tvrzení vedlejší účastnice jsou podepřena jednak místopřísežným prohlášením šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 a jednak protichůdným místopřísežným prohlášením Geoffreyho Godleye, zemědělského poradce Odboru, ze dne 13. ledna 2015. Z prohlášení šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 totiž vyplývá, že cílem distribuce odrůdy Cripps Pink školkám a pěstitelům ovocných stromů „bylo zjistit, jak se stromy chovají v jiném prostředí než ve výzkumné stanici“. Z prohlášení G. Godleye dále vyplývá, že poslední zmíněný uznává, že se v rozhodné době z hlediska skutkového stavu podílel na činnostech „obchodního hodnocení“, které spočívaly ve shromáždění informací od producentů „o výnosnosti, sklizni, skladování, balení, odesílání a reakcích spotřebitelů ve vztahu k jablkům“.
- 72 Konečně je nutno poznamenat, že z vysvětlení podaných technickým odborníkem OÚS v oblasti jablek na jednání před odvolacím senátem vyplývá, že obchodní hodnocení je běžnou praxí při výběru jablek. V této souvislosti totiž zmíněný odborník uvedl, že k výběru jablek dochází ve dvou fázích: první fáze spočívající ve výzkumu za účelem testování a výběru odrůd a druhá fáze spočívající v hodnocení obchodního používání jabloní.
- 73 Za těchto okolností odvolací senát správně dospěl k závěru, že obchodní hodnocení není rovnocenné obchodnímu používání, a že tudíž prodeje nebo odevzdání uskutečněné za účelem zkoušek před obdobím trvání odchylky nepředstavují okolnost, jež by anulovala novost.
- 74 Tento závěr není zpochybněn důkazy, které předložila žalobkyně na podporu svého návrhu na prohlášení neplatnosti.
- 75 V první řadě, pokud jde o místopřísežná prohlášení předložená žalobkyní, je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu je třeba nejprve ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy. Je tedy nutné vzít v úvahu především původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný [viz obdobně rozsudek ze dne 7. června 2005, Lidl Stiftung v. OHIM – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, body 42 a 43 a citovaná judikatura]. Kromě toho z ustálené judikatury vyplývá, že i když je místopřísežné prohlášení vyhotoveno podle čl. 78 odst. 1 písm. g) základního nařízení, může mu být přiznána důkazní hodnota, je-li vyhotoveno osobami spojenými s žalobkyní, pouze tehdy, pokud je podepřeno jinými důkazy [viz usnesení ze dne 21. října 2013, SOUTHERN SPLENDOR, T-367/11, nezveřejněné, EU:T:2013:585, bod 49 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 13. července 2017, Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn v. OÚS – Artevos (Oksana), T-767/14, nezveřejněný, EU:T:2017:494, bod 99].

- 76 V projednávané věci je nutno zaprvé poznamenat, že osoby, které žalobkyně vyzvala k učinění místopřísežných prohlášení, odkazují na skutečnosti, které nastaly před více než třiceti lety. Zadrugé v té době neexistovaly žádné platné právní předpisy v oblasti odrůdových práv Společenství v Austrálii, a tudíž osoby, jež měly tato místopřísežná prohlášení učinit, neměly žádné znalosti ohledně právního rámce upravujícího požadavky na zápis odrůdových práv Společenství. Zatřetí na rozdíl od prohlášení šlechtitele ze dne 6. srpna 2015 nejsou místopřísežná prohlášení předložená žalobkyní podložena důkazy z doby odpovídající době skutkového stavu. S ohledem na judikaturu citovanou v bodě 75 výše z těchto zjištění tedy vyplývá, že důkazní hodnota těchto místopřísežných prohlášení je omezená.
- 77 V druhé řadě, pokud jde o faktury předložené žalobkyní ohledně prodejů, jež údajně uskutečnila školka Olea Nurseries v roce 1987, stačí konstatovat, podobně jako to učinil odvolací senát, že i když faktury poskytnuté žalobkyní v průběhu správního řízení prokazují, že školka Olea Nurseries prodala odrůdu Cripps Pink, nepředstavují důkaz, že šlechtitel udělil souhlas k „obchodnímu použití“ uvedené odrůdy. To platí tím spíše, že z dopisů zaslaných školkám Olea Nurseries a How Green Nursery v roce 1985 jasně vyplývá, že jim šlechtitel nabídl stromy odrůdy Sundowner a Pink Lady pro případ, že „by Odbor doporučil jejich výsadbu komerčními ovocnými sady“, a že nebyl předložen žádný důkaz o tom, že by před listopadem 1990 bylo takové doporučení učiněno.
- 78 Navíc skutečnost, že Odbor v průběhu správního řízení před OÚS tvrdil, že jeho zaměstnanci v období od roku 1985 do roku 1990 „byli úzce zapojeni do zkušební výsadby v komerčních ovocných sadech, kterým Odbor dodal stromy a rouby“, pouze potvrzuje experimentální účel odevzdání uskutečněných během tohoto období. Neprokazuje, jak tvrdí žalobkyně, že Odbor věděl o prodeích uskutečněných školkami nebo že k nim udělil souhlas.
- 79 Kromě toho posledně zmíněná okolnost odlišuje projednávanou věc od věci, které se týkalo rozhodnutí odvolacího senátu ze dne 2. července 2013, ve věci A 007/2013 týkající se odrůdy hrušek Oksana. V této věci důkazy prokazovaly, že distribuce složek odrůdy nebyly předmětem výhrad a byla v souladu s výslovným záměrem šlechtitele distribuovat materiál bez omezení. Argument žalobkyně, podle kterého je napadené rozhodnutí v rozporu s rozhodnutím odvolacího senátu ze dne 2. července 2013 ve věci A 007/2013 týkající se odrůdy Oksana, musí tudíž být odmítnut.
- 80 V třetí řadě, pokud jde o ostatní důkazy uvedené v bodě 44 žaloby, je třeba shledat, že se jedná o dokumenty z doby následující po skutečnostech, které vedly k projednávané věci, nebo o dokumenty, které obsahují vágní tvrzení, jež neumožňují dospět k závěru, že odrůda Cripps Pink byla prodávána nebo odevzdána šlechtitelem nebo s jeho souhlasem k jejímu použití jiným osobám před obdobím trvání odchylky.
- 81 V tomto smyslu je třeba uvést, že tisková zpráva, nadepsaná „Pěstitelům ovoce se doporučuje výsadba nových odrůd jablek“, pochází ze dne 8. září 1992 a obsahuje vágní a obecná tvrzení ministra zemědělství Západní Austrálie v době rozhodné z hlediska skutkového stavu. I když z této tiskové zprávy vyplývá, že k jejímu datu uvedený ministr údajně tvrdil, že jablka Pink Lady a Sundowner „byla zpřístupněna pěstitelům v roce 1985“, nelze z ní nutně vyvodit, že se jedná o zpřístupnění k obchodnímu používání odrůdy Cripps Pink. Navíc, pokud jde o článek uveřejněný šlechtitelem a jeho kolegy v roce 1993 v časopise *Hort Science*, stačí konstatovat, že tento článek potvrzuje tvrzení šlechtitele, že odrůda Cripps Pink byla distribuována v odvětví průmyslu za účelem obchodního hodnocení v roce 1986. Kromě toho, pokud jde o prohlášení pěstitele jablek p. Athertona učiněné v televizním pořadu s názvem *Tickled Pink*, podle kterého „Pink Lady vstoupila na scénu“, stačí poznamenat, že se jedná o nejednoznačné prohlášení, které neumožňuje dovodit, že k obchodnímu používání odrůdy Cripps Pink došlo před obdobím trvání odchylky.
- 82 Pokud jde obdobně o zprávu australského parlamentního kontrolního výboru, je třeba konstatovat, že se jedná o parlamentní kontrolní výbor, který zasáhl až několik let poté, co nastaly dané skutečnosti, a sice v roce 1995. Dále tvrzení autora posudku žalované, p. Charltona, uplatněné před tímto

kontrolním výborem, podle kterého byla daná jablka poprvé komerčně vypěstována v roce 1986 nebo 1987, je formulováno nejednoznačně, takže neumožňuje dospět k závěru, že dotyčná odrůda byla prodána nebo odevzdána k jejímu použití před obdobím trvání odchylky.

- 83 Ve čtvrté řadě, pokud jde o argument, že Odbor nikdy nevyjádřil úmysl nechat zapsat ochrannou známku nebo uplatnit nároky šlechtitele v Austrálii, není tato okolnost relevantní pro určení, zda odrůda splňuje podmínku novosti ve smyslu článku 10 základního nařízení. Podle tohoto ustanovení je totiž pouze třeba přihlédnout k prodejem nebo odevzdání jiným osobám šlechtitelem nebo s jeho souhlasem k použití odrůdy před obdobím trvání odchylky, jež anulují novost.
- 84 V páté řadě, pokud jde o rozhodnutí Soudu průmyslového vlastnictví v Chile, kterým bylo odrůdové právo k odrůdě Cripps Pink prohlášeno v uvedené jurisdikci neplatným pro nedostatek novosti, je třeba připomenout, že ustanovení základního nařízení zavedla jednotnou a výlučnou formu ochrany průmyslového vlastnictví pro odrůdy rostlin ve Společenství. OÚS a případně unijní soud nejsou tedy vázány rozhodnutím, které bylo přijato na úrovni třetí země [viz obdobně rozsudek ze dne 23. října 2017, *Barmenia Krankenversicherung v. EUIPO (Mediline)*, T-810/16, nezveřejněný, EU:T:2017:749, bod 37].
- 85 Dále je nutno konstatovat, že žalobkyně zmiňuje toto rozhodnutí Soudu průmyslového vlastnictví v Chile pouze v poznámce pod čarou vložené v bodě 26 žaloby, ve kterém uvádí, že „Odbor nikdy nevyjádřil úmysl podat přihlášku ochranné známky nebo uplatnit nároky šlechtitele v Austrálii“. Ve výše zmíněné poznámce pod čarou se uvádí: „Odkazuje se zejména na svědeckou výpověď šlechtitele zaznamenanou dne 17. května 2010 ve Floreat, Západní Austrálie [...] v rámci rozhodnutí [S]oudu průmyslového vlastnictví v Chile, kterým bylo osvědčení POV č. 34/95 prohlášeno za neplatné [...]“. Toto rozhodnutí Soudu průmyslového vlastnictví v Chile není nikde dále v žalobě zmíněno a není obsaženo ani v přílohách žaloby. Navíc je třeba konstatovat, že žalobkyně z tohoto rozhodnutí nevyvozuje žádné důsledky pro platnost napadeného rozhodnutí, a tudíž Tribunál k němu nemusí přihlédnout.
- 86 Z předcházejících úvah tedy vyplývá, že odvolací senát správně dospěl k závěru, že důkazy předložené žalobkyní neprokazují, že odrůda Cripps Pink byla prodávána nebo odevzdána jiným osobám šlechtitelem nebo s jeho souhlasem mimo území Unie k použití odrůdy před 29. srpnem 1989.
- 87 Kromě toho je třeba rovněž odmítnout argument žalobkyně, že existuje rozpor mezi skutečností, že se napadené rozhodnutí zaměřuje na otázku, zda důkazy předložené žalobkyní jsou dostatečné k tomu, aby vyvolaly vážné pochybnosti, a skutečností, že OÚS a následně odvolací senát nezamítly návrh na prohlášení neplatnosti *ab initio*. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně vykládá napadené rozhodnutí neúplně. I když uvedené rozhodnutí bezpochyby nesprávně používá při hodnocení důkazů výraz „vážné pochybnosti“ uvedený v článku 53a nařízení č. 874/2009, jasně uvádí, že žalobkyně nepředložila důkazy, že odrůda Cripps Pink byla prodávána nebo odevzdána jiným osobám šlechtitelem nebo s jeho souhlasem mimo území Unie k jejímu použití. Navíc je třeba uvést, že skutečnost, že odvolací senát dospěl na konci řízení ve světle všech skutečností a důkazů předložených účastníky řízení k závěru, že důkazy poskytnuté žalobkyní nevyvolávají vážné pochybnosti o platnosti dotčeného odrůdového práva Společenství, neznamená, že prvotní rozhodnutí o zahájení řízení o prohlášení neplatnosti je nesprávné. Pokud OÚS na konci řízení o prohlášení neplatnosti dospěje k závěru, že důkazy nevyvolávají vážné pochybnosti, znamená to, že vážné pochybnosti, které OÚS měl v době doručení návrhu na prohlášení neplatnosti, byly rozptýleny.
- 88 S přihlédnutím ke všemu výše uvedenému musí být tedy první žalobní žalobkyně zamítnut jako neopodstatněný.

2. K druhému žalobnímu důvodu

- 89 Žalobkyně na podporu svého druhého žalobního důvodu v podstatě tvrdí, že odvolací senát porušil článek 76 základního nařízení, zásady právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti, jakož i čl. 50 odst. 3 nařízení č. 874/2009.
- 90 V první části druhého žalobního důvodu tvrdí, že odvolací senát neprávem odmítl jako opožděné důkazy, které mu žalobkyně předložila, a v druhé části tohoto žalobního důvodu navrhuje, aby Tribunál uznal přípustnost těchto důkazů.

a) K přípustnosti důkazů předložených opožděně během řízení před odvolacím senátem

- 91 Ze spisu vyplývá, že žalobkyně předložila nové důkazy během jednání u odvolacího senátu. Kromě toho OÚS a vedlejší účastnice před uvedeným jednáním neobdržely kopie těchto důkazů, což žalobkyně při této příležitosti uznala.
- 92 Vzhledem k těmto okolnostem a k čl. 53a odst. 4 nařízení č. 874/2009 dospěl odvolací senát k závěru, že jelikož nebylo poskytnuto rozumné nebo přijatelné vysvětlení odůvodňující opožděné podání, bylo třeba prohlásit tyto nové důkazy za nepřipustné.
- 93 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát tak porušil článek 76 základního nařízení a obecné zásady právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti a že měl být použit článek 81 základního nařízení. Žalobkyně dále uvádí, že s ohledem na složitost projednávané věci a vzhledem k tomu, že důkazy předložené opožděně představují okolnost, která byla v průběhu řízení změněna, měl odvolací senát v souladu s čl. 50 odst. 3 nařízení č. 874/2009 nařídit další projednávání.
- 94 OÚS a vedlejší účastnice s těmito argumenty nesouhlasí.
- 95 Na úvod je třeba připomenout, že v souladu s článkem 76 základního nařízení je OÚS v průběhu řízení zahájeného před ním povinen nevzít v úvahu skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtě stanovené OÚS. Kromě toho čl. 53a odst. 4 nařízení č. 874/2009 stanoví, že OÚS nepřihlédne k písemným podáním nebo dokumentům či jejich částem, které nebyly předloženy ve lhůtě stanovené OÚS.
- 96 S ohledem na skutečnost, že základní nařízení a nařízení č. 874/2009 obsahují ustanovení upravující přípustnost důkazů předložených po lhůtě, je tedy třeba konstatovat, že článek 81 základního nařízení, který stanoví, že pokud nařízení č. 874/2009 nebo ustanovení přijatá podle uvedeného nařízení neobsahují procesní ustanovení, použije OÚS zásady procesního práva obecně uznávané v členských státech, a který podle žalobkyně zavazoval OÚS v projednávané věci k tomu, aby tyto zásady zohlednil, se v projednávané věci nepoužije.
- 97 Navíc s ohledem na právní ustanovení uvedená v bodě 95 výše, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemá odvolací senát diskreční pravomoc ohledně přípustnosti důkazů předložených po lhůtě. Naopak, jak uvádí OÚS, ze znění těchto ustanovení vyplývá, že OÚS je zakázáno přihlédnout ke skutečnostem a důkazům, které jsou předloženy nebo poskytnuty opožděně.
- 98 Tento závěr není zpochybněn ani judikaturou uvedenou žalobkyní na podporu její argumentace, podle které měl odvolací senát připustit důkazy předložené opožděně, neboť podle této judikatury nic nemůže bránit tomu, aby byly zohledněny dodatečné důkazy, které pouze doplňují jiné důkazy předložené ve stanovené lhůtě, jestliže původní důkazy nepostrádají relevanci, avšak byly protistranou zpochybněny jako nedostatečné [rozsudek ze dne 28. března 2012, Rehbein v. OHIM – Dias Martinho (OUTBURST), T-214/08, EU:T:2012:161, bod 53]. Stačí totiž konstatovat, že se tato judikatura týká použití procesních ustanovení v oblasti ochranných známek Evropské unie týkajících se důkazu

o užívání, podle kterých, nepředloží-li osoba, která podala námitky, důkaz o užívání ochranné známky ve stanovené lhůtě, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) zamítne námitky, tedy ustanovení, která nemají obdobu v oblasti odrůdových práv Společenství. Tuto judikaturu proto nelze v projednávané věci použít *per analogiam*.

- 99 Navíc podle čl. 95 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1), EUIPO nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili. Tento článek se však omezuje na to, že EUIPO umožňuje nevzít úvahu důkazy předložené po lhůtě, zatímco článek 76 základního nařízení nutí OÚS k tomu, aby tyto opožděné důkazy odmítl.
- 100 V každém případě je nutno uvést, že i když Soudní dvůr uznal širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o přípustnost důkazů předložených opožděně v oblasti ochranných známek, upřesnil však, že případné zohlednění uvedených doplňujících důkazů nepředstavuje v žádném případě „výhodu“ přiznanou některému z účastníků, ale musí být výsledkem objektivního a odůvodněného výkonu posuzovací pravomoci EUIPO. V tomto smyslu může být zohlednění opožděných předložených důkazů odůvodněné, usoudí-li EUIPO, že důkazy předložené opožděně mohou být na první pohled skutečně relevantní a že stadium řízení, ve kterém dojde k tomuto opožděnému předložení, a okolnosti, které jej provázejí, takovému zohlednění nebrání (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 44, a ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 38).
- 101 V projednávané věci je třeba v první řadě konstatovat, že žalobkyně předložila předmětné důkazy v průběhu jednání před odvolacím senátem. Kromě toho, jak žalobkyně uznala na tomto jednání, OÚS a vedlejší účastnice před tímto jednáním neobdržely kopie těchto důkazů. V druhé řadě ze spisu vyplývá, že žalobkyně neposkytla žádné vysvětlení, jež by odůvodňovalo opožděné předložení důkazů. Co se totiž týče dopisu ministra zemědělství ze dne 15. ledna 1990 a místopřísežných prohlášení Allana Price a John Patersona, žalobkyně tvrdila, že tyto důkazy byly dostupné teprve až po uplynutí lhůty stanovené odvolacím senátem, a sice dne 7. září 2017. Jak správně konstatoval odvolací senát v napadeném rozhodnutí, nezdá se však, že by takové vysvětlení bylo věrohodné vzhledem k tomu, že uvedený dopis byl předtím v řízení zmíněn. Navíc, co se týče místopřísežných prohlášení A. Price a J. Patersona, stačí konstatovat, že tato prohlášení jsou z doby před uplynutím lhůty stanovené odvolacím senátem. Kromě toho, pokud jde o články z tisku, tyto články mohly být získány dříve, neboť jak uznala žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 26. září 2017, jedná se o publikace, které jsou dostupné na internetu.
- 102 Za těchto podmínek a s ohledem na ustanovení zmíněná v bodě 95 výše měl odvolací senát dotčené důkazy odmítnout.
- 103 Je tudíž třeba odmítnout též argument žalobkyně, podle kterého odvolací senát tím, že prohlásil předmětné důkazy za nepřípustné, porušil zásady právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti.
- 104 Konečně, pokud jde o argument žalobkyně, že odvolací senát měl nařídít další projednávání, je třeba konstatovat, že podle čl. 50 odst. 3 nařízení č. 874/2009 jsou žádosti o další projednávání nepřípustné s výjimkou žádostí vycházejících z okolností, které se během nebo po projednávání změnily. V projednávané věci je přitom nutno konstatovat, že nebylo požádáno o žádné další projednávání. Argument žalobkyně musí tedy být odmítnut.

b) K přípustnosti před Tribunálem důkazů, které nebyly předloženy během řízení před odvolacím senátem

- 105 Ve druhé části druhého žalobního důvodu žalobkyně navrhuje, aby Tribunál prohlásil za přípustné tři důkazy, které nebyly předloženy během správního řízení. Jedná se o místopřísežné prohlášení podepsané dne 23. ledna 2018 šlechtitelem, který byl v oné době ve věku 90 let, místopřísežné prohlášení podepsané dne 20. ledna 2018 panem a paní Greenovými, vlastníky školky How Green Nursery v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, a místopřísežné prohlášení pěstitele jablek, p. Athertona, podepsané dne 8. února 2018.
- 106 OÚS a vedlejší účastnice uvádějí, že tyto důkazy jsou nepřípustné.
- 107 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury má Tribunál posoudit legalitu rozhodnutí odvolacího senátu tak, že přezkoumá použití unijního práva odvolacím senátem, zejména s ohledem na skutečnosti, které byly tomuto senátu předloženy, ale naproti tomu nemůže při takovémto přezkumu přihlídnout ke skutečnostem, které mu byly předloženy nově (viz rozsudky ze dne 15. dubna 2010, Schröder v. OÚS, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 76 a citovaná judikatura, a ze dne 13. července 2017, Oksana, T-767/14, nezveřejněný, EU:T:2017:494, bod 30 a citovaná judikatura). Stejně tak úkolem Tribunálu při tomto přezkumu legality není znovu přezkoumávat skutkové okolnosti ve světle dokumentů, které byly před ním předloženy poprvé (viz rozsudek ze dne 13. července 2017, Oksana, T-767/14, nezveřejněný, EU:T:2017:494, bod 30 a citovaná judikatura).
- 108 Vzhledem k tomu, že v projednávané věci nebyly důkazy předloženy v rámci řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, musí být tedy prohlášeny za nepřípustné.
- 109 Tento závěr není zpochybněn argumentací žalobkyně, podle které odvolací senát nesprávně připomenul skutkové okolnosti a provedl nesprávné a neúplné posouzení důkazů. Přípustnost nového důkazu nemůže být totiž podmíněna skutečností, že výsledek daného rozhodnutí je, či není příznivý pro jednoho z účastníků řízení. Navíc skutečnost, že se jedná o doplňující důkazy, které podpírají návrhové žádání žalobkyně, je též irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. července 2017, Oksana, T-767/14, nezveřejněný, EU:T:2017:494, bod 32).
- 110 Kromě toho, jak správně uvedl OÚS, žalobkyně neposkytla žádné vysvětlení, které by dokládalo, že se nemohla seznámit s předmětnými skutečnostmi v dřívější fázi. S ohledem na to, že se jedná o písemná prohlášení svědků, jež si od dotyčných osob vyžádala žalobkyně, mohla si posledně zmíněná tato svědectví opatřit během správního řízení.
- 111 Vzhledem k tomu, že s ohledem na výše uvedené úvahy žalobkyně mimoto nepředložila žádný důkaz, který by objasnil konkrétní důvod, proč předmětné doklady měly být zohledněny Tribunálem, přestože byly předloženy poprvé až před ním, je třeba uvedené doklady odmítnout, aniž je nutné posoudit jejich důkazní sílu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2018, Safe Skies v. EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK), T-60/17, nezveřejněný, EU:T:2018:164, bod 13 a citovaná judikatura].
- 112 S ohledem na vše výše uvedené je třeba druhý žalobní důvod, a tudíž i žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

- 113 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že OÚS a vedlejší účastnice požadovaly náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Společnosti Pink Lady America LLC se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 24. září 2019.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda